

sicut diximus, solummodo indigeat, sed in operationibus secundum virtutem felicitatis: in contrariis contrarij praecipua vis collocata est. Attestatur autem huic sententia, & id de quo nunc dubitamus, in nullo enim ex operibus humanis, sicut in operationibus secundum virtutem firmitas est, haec siquidem stabiliores etiam scientiis videntur, atque ex his ipsis stabiliores, que praestantiores esse quoddam beati in his maximè & assidue vivere consueverunt, hoc enim simile causa est, ut in ipsis obliuo nulla contingat. Inerit igitur id quod queritur, ipsi felici: eritque per totam vitam talis. Semper enim vel maximè omnium ea agit & contemplabitur, quae sunt secundum virtutem, fortunatusque pulcherrime feret, atque omni ex parte propterea accurate atque apte: quippe qui verò bonus & quadratus absque vituperatione sit. Cum multa autem sint, quae à fortuna eueniunt, quae & magnitudine & paruitate inter se differunt, parua tam secunda quam aduersa vita nullum momentum afferre perspicuum est: magna verò & multa si bona sint, beatorem vitam reddent: nam & ipsa sunt ad augendum ornatum idonea, & visionis ipsorum pulcher honestusque est, si contra eueniant, premunt, ac ledunt beatitudinem: quippe cum & molestias aferant, & multis operationibus impedimento sint. Quod si operationes vita dominæ sunt, quemadmodum diximus: nullus ex beatis miser efficeretur, nunquam enim odiosum quippiam, ac prauum ager. Nam eum qui reuera bonus est, ac prudens, decorè omnem fortunam perferre, & pro facultatibus semper pulcherrima quæque arque optima agere existimamus, perinde ac ducem bonum præsenti exercitu maximè bellicè vii: & futorem ex datis coriis pulcherrimum calceum facere: atque eodem modo reliquos artifices putamus. Quod si ita est, felix quidem miser nunquam efficietur: beatus tamen non erit, si in Triam calamitates incident. Neque etiam varius quidam erit, ac mutabilis, neque enim vel facile, vel à quibuslibet infortuniis, sed à multis & ingenitibus à felicitate dimouebitur. Atque ex talibus effici rursus felix in parvo temere non poterit: sed si modò id licet,

A κακότερον εἴποι μὲν ) καὶ τέλος δι' εἰσὶν αἱ κακά αρετῶν ἐνέργειαι τῆς διδασκαλίας. αἱ δι' εὐνότητος, τῆς εὐνότητος. μαρτυρεῖ δὲ τὸ λόγον καὶ τὸ νῦν διαπορθέν. τοῦτο οὖδε γὰρ οὐτος ἡστέφανος τοῖς αρχαῖς τῷ πλειστοναν βεβαύοντος, ὃς ποτὲ ταῖς ἐνέργειας ταῖς εἰ ταῖς αρεταῖς. μανιμώτερον γάρ καὶ τῷ δικαιουμένῳ αἵτινα δικαιοσύνην εἴπερ. τούτων δι' αὐτῶν, αἱ ταμείαταὶ καὶ μονομάτατα, καὶ δια τόποις εἰσερχομένης καταληγεῖν εἰς αἵτινας τοῖς μακραῖς εἰσι. τοῦτο γάρ εἰσιν αἵτινα τοῦ μὴ μέγνεσθαι αἵτινα τὰ θεῖα. τοῦτο αρέσει διὸ τὸ δικαιούμενον τῷ διδασκαλίᾳ, καὶ ἔσται δια τὸ δικαιούμενον τοῖς τοιούτος αἵτινας γάρ, τῷ μέλιτσῃ πάντων, πορεύεται καὶ διατρέψει τὰ αρετῶν, καὶ ταῖς τοχαῖς οἰστον καλλιταῖς καὶ πάντῃ πάντων ἐμμελῶς οὗτος, ὃς ἀληθῶς ἄγαθὸς καὶ τετέλετος αἷτιν φύρων πολλῶν δὲ μηδέδινον καὶ τούτοις διαφεύγοντα μεγάλους καὶ μικράντις, τὰ μέρη μικρά τῷ δικαιούμενον, ἀροτος δὲ καὶ τῷ δικαιούμενον, περικεντρωθεὶς ἀπὸ τοῦ μηδέλικον, διαλέπει τὸ κελεύον, ἐπειδεὶ φέρει τοῦ δικαιολογίας πολλαῖς καὶ μεγάλας ἀποχάσας, μὴ δι' αἰσχυλησίαν, ἀλλὰ γνωστός οὖν καὶ μεγάλη φύσης. εἰ δὲ εἰσὶν εἰς ἐνέργειαν κύριοι τῆς ζωῆς, κακότερον εἴπορθμ, οὐδὲτος αὐτὸν οὐδὲ μακεσσίαν αἴθλων οὐδὲποτε γάρ αράζει τὰ μιστήτα καὶ φάντα. τὸν γάρ οὖς ἀληθῶς ἀγάδον τῷ ἐμφερεῖ πάντας οἴκους ταῖς τοχαῖς διδασκαλίᾳν φέρειν, καὶ εἰ τῷ δικαιούμενον αἵτινος πορεύεται καθάπερ τῇ στρατηγῷ ἀγάδον, τῷ παρέγνη στρατοπέδῳ καὶ πλειστοναν διδασκαλίᾳν κατέλιπον τούτον. εἰ δὲ εἴτας εἴθασι μέρη εἰδέποτε γνωστά τοις δι' οὐδαμάκων οὐ μηδὲ μακεσσίας γε, αὐτὸς Περαμηκός τοχαῖς πειπότων, οὐδὲ δινούπολος γε καὶ διμετάβολος οὐτε γάρ εἰ τῆς τυχόντων ἀποκλείστων, αὐτὸν μιστήτων εἴπερ.